

som der tales om i dette Lovforslag, altsaa i den nuværende Husdyrlovs § 1. Jeg skal ikke modsætte mig denne Ændring, ganske særlig da Forøgelsen falder paa en Konto, om hvilken man ikke forud kan sige, hvor meget der vil blive benyttet. Ændringsforslaget under Nr. 2, hvorved „Hingsteholdsforeninger“ rettes til „Hesteadlsforeninger“, og Ændringsforslaget under Nr. 3, hvor „Tyreholdsforeninger“ ændres til „Avæg-avlsforeninger“, har jeg intet at erindre imod. Ved Ændringsforslaget under Nr. 4 ønsker man ændret den Sum, der staar til Raadighed for Husdyrkonsulenterne, idet der kun bliver stillet 10,000 Kr. til Raadighed, hvorimod man under Nr. 5 ønsker Summen til andre Øjemed forhøjet til 15,000 Kr. Jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at nedsætte Summen 12,000 Kr. til Husdyrkonsulenterne, og det kan ogsaa være tvivlsomt, om det bør gøres, naar man vedligeholder Forholdstallet, at der kan ydes $\frac{2}{3}$. Det ærede Medlem mente, at man skulde være noget forsigtig over for Konsulentvirksomheden med Hensyn til dens Udvikling, og det ærede Medlem hystes her at pege paa Statskonsulenternes Virksomhed, thi det ærede Medlem mente, at man ikke havde noget imod de private Konsulenter for Landbrugsforeningerne. Jeg maa da gøre opmærksom paa, at Statskonsulenternes Virksomhed udelukkende hviler paa Bevillinger, der ere givne af Rigsdagen paa Finansloven. Det er altsaa ikke muligt at udvikle denne Virksomhed stærkere, end den nu er, for der kommer flere Bevillinger til, og saadanne tænker jeg for Øjeblikket ikke paa at søge. Den Sum, der her er Tale om, skal jo og kan jo alene anvendes til private Konsulenter for Landbrugsforeningerne. Det er altsaa alene dem, vi have at gøre med paa dette Lovforslag. Summen nedsættes noget efter den ærede Ordførers Motivering. Jeg maa dog antage, at Meningen her har været, at man ogsaa herefter, hvis det bliver muligt, hvis Bevillingerne tillade det, kan give indtil $\frac{2}{3}$ af, hvad Konsulenterne koste den vedkommende Forening. Ændringsforslaget under Nr. 5 gaar ud paa at forhøje den Sum, der skal bruges til „andre Foranstaltninger“, til 15,000 Kr., altsaa, man ønsker her at give en Bemyndigelse til at gøre noget mere, thi denne Sum kommer kun til Anvendelse, for saa vidt der fremkommer noget i den Retning, for saa vidt der bliver Lejlighed til at yde mere til „Understøttelse af andre Foranstaltninger, der iværksettes af Foreninger, og som paa anden Maade end ved Præmiering paa Dyrskuer sigte til Fremme af Husdyravlen og Husdyrbruget“.

Saaledes lyder Redaktionen, og det forekommer mig, at den er saa omfattende, at omtrent alt, hvad der kan bidrage til Husdyravlens Fremme, kan komme med ind derunder. Der er al Grund til nu at give en almindelig Redaktion i Stedet for, at man i den nuværende Husdyrlov har en mere speciel Redaktion, i alt Fald nævnt Eksempler. Nu er der Grund til at gaa til en mere almindelig Redaktion, fordi man har specialiseret under a. b. c. de Former, om hvilke man kan sige bestemt, at de bør fremmes paa den eller den Maade, medens man netop paa det fjerde Punkt staar usikker. Man har ydet noget, men i hvilke Retninger man i Fremtiden kommer til at yde, kan man ikke sige; om den redaktionelle Forstaaelse kan der ikke godt være Tvivl. Ændringsforslag under Nr. 6 har jeg ikke noget at erindre imod.

Nr. 7 maa jeg bestemt fraraade. Den ærede Ordfører søgte jo nu at motivere det saaledes, at alt kunde blive, som det var, der var ingen Fare ved det Forslag, og det var at holde den naturlige Udvikling at gaa dertil. Men det ærede Medlem ser fejl i den Retning. Maa jeg gøre opmærksom paa, at Husdyrloven forudsætter helt igennem en, ganske vist meget lempelig Kontrol. Den forudsætter helt igennem, at Ministeren faar Lejlighed til at følge med Virksomheden. Den forudsætter det i sine Understøttelser til de lokale Dyrskuer, hvor Ministeren som bekendt kan møde ved et Medlem af Dyrskuekommissionen. Den forudsætter det ved de specielle Dyrskuer for Hingste og Tyre, hvor Ministeren ligesom udnævner Kommissionen. Den forudsætter det altsaa helt igennem. Det, man her ønsker, er, at det bliver Ministeren, der designerer et Medlem af Raaringsudvalget for Hingste. Jeg gjorde forleden opmærksom paa, at det staar jo den vedkommende Forening frit at gøre dette Udvalg saa stort, som den vil. Jeg kræver ikke for den vedkommende, der beskaffes, noget Veto eller nogen dominerende Stilling, jeg kræver kun, at han skal kunne være til Stede. Det ærede Medlem nævnte en Instruks for Konsulenterne for den sværere Hestavl og vilde deraf udlede, at man ikke behøvede at gaa til noget saadant. Det forekommer mig, at netop det modsatte kan siges med fuldt saa megen Røje. Det, der er tænkt paa fra Ministerens Side, er selvfølgelig ganske særlig at benytte Konsulenter eller et Medlem af Statsdyrskuekommissionen, hvor Forholdene maatte gøre dette ønskeligt, og det forekommer mig, at det er ganske mærkbart at ville sige, at det kan være generende, da dette Tilsyn er